

נחלי נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברוסלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 973
פרשת ואתחנן - נחמו

הדלקת נרות	כניסת שבת	צאת השבת	ר"ח
ירושלים	19:06	20:22	20:58
תל-אביב	19:23	20:24	20:56
חיפה	19:17	20:25	21:00
באר שבע	19:23	20:22	20:27

דבר ראש הישיבה

הציפייה למשיח היא גופא התחלת הגאולה • לגאולה הפרטית אפשר לזכות מכוח הציפייה • ביאת המשיח על ידי הסחת הדעת מהבלי העולם הזה

ביאת המשיח זה לא עניין כללי אלא גם פרטי, המשיח הפרטי שבכל אחד, ואת המשיח הזה אפשר להשיג על ידי שמצפים לו.

כל אחד צריך לבדוק בעצמו האם אכן המשיח חסר לו, למה הוא רוצה את המשיח, למה הוא מצפה לו.

ככל שהאדם ישקיע יותר ויחשוב למה הוא צריך את המשיח כך תגבור הציפייה בלבו.

המצב קשה!

מ"ר הרה"ג ר' משה שפירא זצ"ל אמר על מצב דורנו משל נאה:

משל לאדם שנכנס לבית חולים של נכים, והוא רואה שכולם שוכבים על הרצפה, וכל מה שהם מצליחים לעשות זה רק למצמץ מעט בעיניהם, והם לא מבינים ומודעים לרמת הסיכון שבה הם נמצאים.

זה המצב של הדור, כולנו במצב סכנה, במצב ירוד, אבל רבים וטובים לא מבינים את המצב ולא תוספים עד היכן הידרדרנו ועד כמה אנחנו רחוקים מה' וכמה זה כואב לנשמה שבתוכנו.

שלמות

כתוב שהמשיח יהיה 'מרח ודאין'. המשיח ידע לשפוט על פי חוש הריח.

על המשיח נאמר 'ירוש ונשא וגבה מאד', וכתוב בדברי רבותינו שמאד אלו אותיות 'אדם', כי המשיח הוא צורת אדם השלם, ולכן הוא גם יכול לשפוט על פי חוש הריח, כולו מתוקן ודי לו להריח את הבן אדם בשביל לראות האם הוא דובר אמת והאם הצדק איתו.

כך יהיה לעתיד לבוא, צורת אדם שלמה, קומה שלמה של כל הנבראים שיהיו מאוחדים עם מלך המשיח.

היום אין לנו צורת אדם שלמה, כולנו נכים בנכות ורוחנית, כאשר המשיח יבוא ותגלה צורת האדם השלמה ויתגלה שלמות בקומת הנבראים.

ועל זה צריך להיות דווה לבנו, על כך שאנחנו לא שלמים, כולנו חסרים ואנחנו לא מבינים מה אנחנו חסרים, ממש 'הסתרה שבהסתרה'.

הכל הבל

הגמרא אומרת שמשיח יבוא בהיסח הדעת. ושמעתי על כך פירוש נאה, שכאשר נסיח את דעתנו מכל הבל העולם הזה אז המשיח יבוא.

צריך להסיח דעת מכל תאוות העולם הזה, מכל היצרים ומכל המשיכות מסביב, גם ממה שמותר, כי גם מה שמותר צריך לקחת רק את מה שבאמת מקרב אותנו לה', וחלילה להשתמש בדברים המרחקים אותנו מה', ולמרות שעל פי ההלכה הם מותרים.

יה"ר שנזכה כולנו בקרוב לנחמה שלמה בביאת משיח צדקנו בב"א.

השבת היא שבת נחמה – 'נחמו נחמו עמי', וזה הזמן שכל אחד ואחד מתעורר לציפייה לגאולה השלמה. בכינו בט' באב, התאבלנו, כעת כולנו מצפים לגאולה השלמה.

הציפייה

כתב הרמב"ם בפירוש המשניות בעיקר הי"ב וזה לשנו: "והוא להאמין ולאמת שיבא ולא יחשב שיתאחר, אם יתמהמה חכה לו ולא ישים לו זמן ולא יעשה לו סברות במקראות להוציא זמן ביאתו, וחכמים אומרים (סנהדרין צו.) תיפח רוחן של מחשבי קיצין..."

רבים אומרים בכל יום את י"ג העקרים המקוצרים בהם גם מזכירים את התקווה והציפייה לימות המשיח: "אני מאמין בכל יום בביאת המשיח ואע"פ שיתמהמה עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא".

כולנו מצפים לביאת המשיח, וציפייה זו לבטח מתעוררת יותר ויותר בימים אלו שהם ימי נחמה, ימים בהם ה' מנחם את כלל ישראל ומבטיח להם כי תקוותם לא תכזב, ועוד עתידים הם להיגאל מהגלות הנוראה והקשה בה נמצאים.

אתחלתא דגאולה

יש החושבים שיש דין לצפות למשיח, לצפות ולחכות ולגאולה, וכאשר יבוא משיח אז תהיה הגאולה.

אבל באמת צריך לדעת שהציפייה למשיח היא גופא חלק מהגאולה. כי הגלות זה מה שהאדם לא מאמין ולא מקווה לטוב, והגאולה זו עצם התקווה והציפייה.

כאשר אדם מצפה למשיח הוא כבר מאיר את הארת משיח. כשמצפים למשיח מבינים את המצב הקשה בו נמצאים ומבינים מהי גלות ומהי גאולה וזו ההתחלה של הגאולה.

צריך שהציפייה למשיח תהיה ציפייה פנימית ולא חיצונית, לא ידיעות ודיבורים בעלמא בפה, אלא ציפייה אמיתית בלב, שהלב ירצה את המשיח!

גאולה פרטית

מובא במסכת שבת (לא.): "אמר רבא, בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו: נשאת ונתת באמונה, קבעת עתים לתורה, עסקת בפריה ורביה, צפית לישועה, לפללת בחכמה, הבנת דבר מתוך דבר".

כל השאלות ששואלים את האדם הן שאלות פרטיות, חוץ משאלה אחת שהיא שאלה כללית: "צפית לישועה?"

זו השאלה הכללית היחידה ששייכת לכלל ושואלים זאת כל אדם ואדם. ללמדך שבאמת הציפייה למשיח לא שייכת רק לכלל, אלא היא שייכת גם לפרט, לכל אחד ואחד.

נחמה

השבוע נעסוק במילי דנחמא במשנת רבינו - נלמד על חובת העסק בנחמה - על הסיבה מדוע הנחמה כפולה - וגם על מעלת הנחמה ביום השבת

אין להישאר בבכי אלא צריך להתעודד בנחמה

ואף על פי שבודאי היא צרה גדולה ומרה מה שהחריבו את הבית המקדש וצריכין להתאבל ולקונן על זה בכל לילה בחצות, אבל אף על פי כן אי אפשר לקונן כל היום, רק צריכין לנחם עצמנו כמו שנתתקון בתקון חצות ובכל הקנינות לסיים בדברי נחמה. כי על ידי עצבות וקנינות לבד אי אפשר לחיות, כי עקר החיות הוא שמחה כנ"ל.

(ליקוטי הלכות או"ח - הלכות ברכת הודאה הלכה ו)

נחמה כפולה

זהו, "נחמו נחמו עמי", נחמה כפולה, כי אנו צריכין נחמות כפולות דיקא בחינת 'נחמו נחמו', הינו נחמות התורה בחינת זאת נחמתי בעניי וכו', אבל מהתורה אי אפשר לקבל ולנחם בעצמו כראוי, כי לא זכה וכו', כי יכול, חס ושלום, לציר אור התורה להפך כנ"ל. על כן אנו צריכין עוד נחמה על נחמה שהוא כח הצדיקי אמת המבארים ומצירים לנו אור התורה לטובה ולברכה ומשפיעים ומלמדים אותנו לקבל עצות טובות אמתיות מהתורה לחיים ולטוב ולא לקנות ולרע, חס ושלום, וזה עקר נחמתנו בחינת זה ינחמנו ממעשינו וכו' כנ"ל. וזה נחמו נחמו כנ"ל.

(ליקוטי הלכות יו"ד - הלכות יין נסך הלכה ד)

זהו בחינת נחמו נחמו עמי וכו' דברו על לב ירושלים כי נרצה עונה, כי לקחה מיד ה' כפלים בכל חטאתיה. 'נחמו נחמו עמי', נחמה כפולה. 'כי נרצה עונה', שהעונות נתהפכו לזכויות ורצון. 'כי לקחה מיד ה' כפלים בכל חטאתיה', כי בכל החטאים גורמים הפגם בכפלים בבחינת שלח תשלח תרין תרוכין, בחינת ותלכנה שתייהן תרין ההין כחדא שכינתא עלאה ושכינתא תתאה, שזהו בחינת התעלמות וההסתרות הקדשה העליונה למטה בעת הידידה וההתרחקות כנ"ל, וכשרוצה לשוב על ידי זה בעצמו עקר עלייתו וכו' וכנ"ל. ואז זוכה על ידי התשובה שהעונות יתהפכו לזכויות והידידה תהיה תכלית

העליה, ואז זוכה לעלות לבחינת יום הכפורים, בחינת קדש קדשים, ששם הוא עליית אמת וברתא כחדא, בבחינת יום כפורים תרין, הפך מן הידידה שירדו שתייהן, בבחינת ותלכנה שתייהן, כי עכשו עולין שתייהן ביחד, ואז הנחמה כפולה, בחינת נחמו נחמו כי לקחה מיד ה' כפלים וכו'. כי על ידי שלקתה בכפלים, בבחינת בכו תבכה תרין, בחינת שלח תשלח וכו', שכל זה נמשך מבחינת ותלכנה שתייהן כנ"ל. ועכשו כשזוכין שיתתקון הכל, אז הנחמה כפולה בבחינת נחמו נחמו, כי המלכות, בחינת הקדשה שלמטה, עולה ונכללת בקדשה שלמעלה בבחינת יום כפורים, שאז אמת וברתא סלקין כחדא, כי אז נכללין בבחינת קדש קדשים ששם נמתק הכל כנ"ל.

(ליקוטי הלכות או"ח - הלכות גטין הלכה ג)

עיקר הנחמה בשבת קודש על ידי התעוררות וכיסופים לה'

זהו בחינת שבת נחמו, כי עקר הנחמה מכל הצרות הוא שבת קדש שהוא בחינת הארת הרצון כנ"ל, כי עקר כל הצרות הם צרות הנפש שאין זוכין לעשות רצונו באמת, שזהו עקר התכלית בעולם הזה, וחזון מזה הכל הבל כי מה יתרון לאדם בכל עמלו ובין שיהיה לו ממון בין לאו בין כף ובין כף יבלה ימיו בשוה ובשכר הימים הבאים הכל נשכח וסוף כל סוף מה יתרון לעשיר מן העני ואין מליון לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים בלבד... וראוי לו להשתוקק כל ימיו לזכות לעבודת ה' יתברך ולבלי לרצות שום רצון אחר רק להתקרב לה' יתברך. אבל אין לנו שום נחמה לנחם עצמנו על צרת הנפש. שאנו רואין גדל התרחקותנו מה' יתברך והכל חפצים ליראה את שמו ועדין אין אנו זוכין להתקרב אליו באמת ועל כן כל נחמותינו הוא רק שבת קדש שהוא בחינת הרצון כנ"ל, הינו על ידי שבת אנו זוכין לרצון בשלמות לכסף ולהשתוקק תמיד לה' יתברך יהיה אף שיהיה זה עקר הנחמה.

(ליקוטי הלכות חו"מ - הלכות ערב הלכה ג)

וא"ר אליעזר, האי וינחם, לשון נחמה הוא. וכן כל וינחם שבתורה, לשון נחמה הוא. רואה את הרע, ורואה את הטוב, ומתנחם עם הטוב.

(זהר חדש מדרש הנעלם דף כא;)

כולל יום שישי

מידי שבוע לקראת שבת קודש למעלה מ- 100 אברכים שוקדים על לימוד התורה במסירות נפש ומקבלים סל מזון הכולל בשר, דגים, יין, ושאר ירקות ומוצרים אנא השתתפו בהוצאות הגדולות (ניתן לעזור גם במוצרים העדי"ח)

לתרומות: 053-31-25231

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

במגזין ניצוצות ובחברת הילדים שמחה'לה, היצאים לאור מדי חודש, תמצא סיפורים חסידיים ותוכן מרתק לכל המשפחה

להצטרפות: מוקד מעיים **02-623-1218**

מגזין 3 חודשים ראשונים ב-99 ₪ לכל חודש

מגזין 1 חודש ראשון ב-1 ₪ לכל חודש

מבצע מיוחד למצטרפים!

ציפית לישועה? (חלק ב')

לחזור, הוא תקוע כאן אצל הדודים, וכבר כמה ימים שלא למד מאומה.

מחשבות של יאוש ודכודך נכנסו ללבו, הוא חש מסכן ומיואש.

הוא המשיך לשכב על מיטתו כשהוא נותן דרור למחשבותיו, ולפתע עלה בדמיונו דמותו של ר' אלה, זה הצית והקפיץ אותו כאשר נזכר בדברי מוהרנ"ת בליקוטי הלכות אותם ראה בעיצומו של ט' באב.

'הן ר' נתן מדבר על המצב שלי, הרהר דוד לעצמו, 'ור' נתן אומר שדווקא במצבים של יאוש זה הזמן להתעודד, כי כל הקשיים וכל המרירות שעובר על כל אחד הכל זה בכדי לקרב אותו אל ה', וכמו האבלות על החורבן שמטרתה לעורר את האדם לידי תקווה.

דוד הרגיש לא רגוע כלל וכלל, ימי בין הזמנים התחילו, היו לו תוכניות, היו לו סדרים, הן של לימוד והן של טיולים, והנה הכל משתבש.

הכל החל ביום י' באב, מעט לאחר שנגמרה שריפת בית ה' החלה שריפה בביתם הפרטי. תקלה וקצר בחשמל גרמו להתלקחות והבית החל לבעור בלהבות. שירותי כבאות והצלה שהוזעקו למקום החלו לפעול במהירות, ובסייעתא דשמיא כולם חולצו מהבית הבווער כמעט ללא פגע. אביו היה זה שבעיקר נפגע משיאפת עשן ואושפז בבית החולים.

לחזור לבית כבר לא היה אפשר, דוד נאלץ ללכת ביחד עם אחיו לאחד מדודיו, להתגורר שם עד אשר הבית יחזור לקדמותו, כשבו בעת אביו שוכב בבית החולים וזקוק לעזרה.

מר שהוא מתוק

וכל מי שרוצה להתקרב אל קדשת ישראל באמת בהכרח שיעבר עליו מרירות הרבה מאד בלי שעור

הוא קפץ ממיטתו, פתח את ליקוטי הלכות בהלכות ביצים והחל לשוב ולשנן קטע אחד כמה וכמה פעמים בזה אחר זה. 'וכל מי שרוצה להתקרב אל קדשת ישראל באמת בהכרח שיעבר עליו מרירות הרבה מאד בלי שעור. ואי אפשר לזכות לשום קדשה אמתית כי אם על ידי מרירות גדול. ולא היה אפשר לסבל המרירות והיסורין, רק ה' יתברך נותן ליער כח לסבלם על ידי התקוה שמקוים לאחרית טוב בכח הצדיקי אמת שכבר זכו לנצח לאחרית טוב כזה'.

לאחר מספר דקות הוא חש מעודד ושמח, דבריו של ר' נתן חיזקו אותו, והוא גם חש בהשגחה הפרטית כיצד הזדמנו דברים אלו לידיו.

דוד חש מעודד ומחוזק וקיבל על עצמו בהחלטה ברורה להתגבר על הכל.

(ליקוטי הלכות ביצים הלכה ה א')

תחת החופש השמח וימי בין הזמנים הנחמדים אותם תכנן דוד, החלו לבוא ימים קשים, ימי צער. לא היה זה פשוט לראות את אביו שוכב במיטה מסובל בייסורים, אמנם הרופאים היו אופטימיים וטענו כי מצבו עתיד להתייצב והוא עתיד לחזור לעצמו, אולם עצם המראות הקשות גרמו לדוד כאב לב נורא.

דוד תכנן את ימי בין הזמנים, היו לו גם תוכניות לימוד מסודרות, הוא תכנן לחזור על מה שלמד לקראת המבחן הגדול העתיד להתקיים בחודש אלול ביישיבתו, הוא גם תכנן להסיק לקפזן לכמה מעיינות ומסלולים, אולם כעת הכל השתנה, הגלגל התהפך עליו ביום אחד.

בוקר אחד מצא דוד את עצמו שוכב במיטתו ומתקשה לקום. לא היה לו כל חשק לזוז, מצבו כל כך קשה, אביו שוכב בבית חולים, הבית שרוף, אין לאן

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומך איתנו!

לפרטים:

052-767-9638

ישיבה לבעלי תשובה
'נחלי צני' הממוקמת
ב'לב האור'
החרדים ב'ירושלים'

סביבה חמה ומקרבת

תנאי פנימיה מלאים

התחזקות והרבה שמחה

הלכות והליכות הבית היהודי

לימוד פרטי בליווי ראש הישיבה שלי"א

שיעורים קבוצתיים בגמרא וחסידות

מפגש מחותנים

מאה שישים ושלוש שנה לפטירתו של ר' אשר (השני) מקרלין • ט"ו באב תרל"ג - תשפ"ו

שהוא מרחרחר באפו, נראה היה כי ריח מסוים מפריע ומטריד את שלוותו.

ולפתע, עוצר הרבי את שיירת החסידים שלפניו, עוזב את מקומו ומסתובב בבית המדרש כשהוא מחפש דבר מה. נראה היה כי עיקר חיפושיו לא נעשה על ידי עיניו אלא דווקא על ידי אפו. הסתובב הרבי כשהוא מנסה לחרח ולמצוא ריח כל שהוא נעלם ולא ידוע, והחסידים עומדים סביב משתהים ולא מבינים.

עבר הרבי ספסל אחר ספסל עד אשר הגיע אל מקומו של ר' אשר שבדיק באותה העת סיים את תפילתו ונשק לסידורו. לפתע אורו עיניו של הרבי, הוא פנה לר' אשר בחיבה יתירה והושיט לו את ידו תוך שהוא מברכו בברכת אגוטע'ן שבעא'ס לבבית. ר' אשר הושיט גם הוא את ידו וניסה להבין האם ומנין יודע הרבי את זהותו.

הרבי לא הותיר לו יותר מידי זמן לספיקות והרהורים ומיד לאחר אמירת ברכת הגוטע'ן שבאע"ס המשיך ואמר: "ר' אשר, מפני מה את מחבאים את עצמכם ממני עד אשר הוצרכו אבותיכם לרדת מגן עדן ולספר לי כי הגעתם לבית המדרש?"

ר' אשר נעצר על מקומו הלום רעם. הבין הוא כי רוח הקודש שורה בבית מדרשו של השר שלום.

השר שלום לא נתן לו מקום לאפשרויות נוספות, ומיד הושיט לו שוב את ידו והובילו בסמוך למקומו בכותל המזרחי, שם המשיך את אמירת הגוט שבעא'ס תוך שהחסידים העוברים נותנים את ידיהם לשניהם לקבל ברכה.

לאחר שהסתיימה אמירת הגוטע'ן שבאע"ס, פנה השר שלום לר' אשר ואמר: "הן עתידים אנו להיות מחותנים, ואם כן איפה מוכרחים אנו לראות את זה, מדוע הסתרת את עצמך?"

ר' אשר חיך ולא הגיב. החסידים שסביב ניסו להבין את הכוונה אך ללא הצלחה.

רק כעבור שנים התברר כי הייתה זו רוח הקודש שהתגלתה שוב בבית המדרש. היה זה לאחר שנים רבות כאשר התקיימו דבריו של השר שלום בצורה ברורה.

כעבור כשמונים שנה, בשנת תרפ"ח, התקיימה אמירתו של השר שלום. היה זה בעת שיניו של ר' שלום, ר' שלום בר' יששכר דוב מבעלזא, נשא לאשה את נכדתו של ר' אשר, מרת חנה בתו של ר' ישראל מקרלין המוכנה 'הינוקא'.

אז התקיימה אמירתו הסתומה של השר שלום, כי עוד עתידים הוא ור' אשר להיות מחותנים ומחותנים צריכים לראות זה את זה.

יירת סטרוקוביץ שבאירופה זכתה להוות מקום מפגש של רבנים ואדמו"רים שונים. היה זה בעקבות מעיינות המרפא החמים אשר נבעו במקום ולדברי הרופאים הועילו מאד לרפואה. רבים מגדולי ישראל נסעו לשם לצורך מרפא הגוף ומנוחת הנפש על מנת להתאוויר ולחדש כוחות.

גם ר' אשר (השני) מקרלין היה בין אלו שנסעו למקום לפוש ולהתרפאות. לא עם קבוצות חסידים נסע, אלא רק עם משמש אחד בלבד, מטבעו לא רצה לעשות פרסום יתר לעצמו, וכך יצא בלוויית שמשו בלבד לעיירות המרפא.

בעיירת סטרוקוביץ באותה העת עמד בית מדרשו של השר שלום מבעלזא, שם הנהיג את קהילתו ועדת חסידיו כשהוא משפיע עליהם תורה וחסידיה.

...

ליל שבת קודש בבית מדרשו של השר שלום מבעלזא. אווירת הקודש מורגשת באוויר, השבת הקדושה מגיעה ועמה השכינה הקדושה, קבלת שבת, אמירת כגוונא, תפילת מעריב, כל אחד מאלו היה עבודת קודש בפני עצמה, עבודה של דבקות בה' מתוך שמחה והודיה.

בין המתפללים בבית מדרש באותה השבת היה גם ר' אשר מקרלין, אולם איש לא ידע מכך. בטרם כניסתו

ציווה על משמשו כי לא יגלה את זהותו וכי יניח לו להיות כיהודי פשוט וכאחד העם. באותם הימים גם אנשים מפורסמים מאד יכלו בנקל להסתיר את זהותם, היה זה טרם עידן התמונות, גם ציורים של רבנים כמעט ולא היו, ובוודאי שלא היו בהישג ידו של כל אחד, כך יכלו הצדיקים לצאת לגלות ולהסתיר את זהותם, וזאת על מנת שאיש לא יטרידם ולא יפריע משלוותם.

נכנס ר' אשר לבית המדרש, התיישב על אחד המקומות הפנויים בכותל המערבי והחל בעבודת הקודש הפרטית שלו, מתוך דבקות עילאית וצלילות הדעת, תוך שהוא מכוון את דעתו ועולה ומתעלה מעולם רוחני למשנהו.

תפילת מעריב נגמרה, וכמידי שבת בשבתו החלו החסידים לעבור בזה אחר זה על יד מקומו של השר שלום וזאת על מנת לקבל ברכת אגוטע'ן שבעא'ס מהרבי.

ר' אשר באותה העת עדיין היה שקוע בתפילתו, נטפי זיעה של מאמץ נראה על מצחו ופניו הפיקו זיו והוד שלא מעלמא הדין..

עוברים החסידים בזה אחר זה, הרבי מברך כל אחד בלבביות, אולם על פניו נראה כי דבר מה טורד את מנוחתו. מידי פעם מעיף הרבי מבט ימין ושמאל כמי שמחפש דבר מה. המשמשים שסביב ניסו להבין מה מפריע ומטריד את מנוחת הרבי, אך ללא הצלחה, הרבי לא פירט ולא הסביר רק הביט כל העת לכל עבר תוך

אבותיכם הוצרכו לרדת מגן עדן! ציון בית הקברות בו נקבר ר' אשר מקרלין

מ

הו שאמרו 'צרת רבים חצי נחמה'. דהנה בכל צרה יש שתי עניינים, האחד מה שהאדם מצר בצרתו ושני שמקנא בחבירו כאשר רואה כי לא סובל צרה זו. אולם בצרת רבים אין את החלק השני רק את החלק הראשון, ועל כן היא חצי נחמה...

...

"ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר". ביאר אחד

הצדיקים, כי 'בעת ההיא', היינו בעתיד בתקופת עיקבתא דמשיחא, אזי אפילו 'לאמור', אפילו אמירה בעלמא ובקשה בלשון פשוטה ללא כוונה תחשב כתחינה גדולה וחשובה בפני ה'.

...

"ואתחנן אל ה'". כי עיקר התחינה של האדם צריכה להיות אל ה', לבקש את קרבתו, כמו שנאמר בקרא: "בקשו פניו תמיד".

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

שאגתי אליך ה'

משהו כדי להתגונן. הפחד שיתק אותי לחלוטין, הגרוע מכל עמד לקרות, עניין של שניות.

"החיים שלי רצו לי מול העיניים במהירות, מאורע אחד מתערבב עם מאורע אחר, שואה, הורים, בית הילדים, הקיבוץ, צבא, מנגנים, הנוצרים, הרב טווערסקי, ולירושלים עירך - הכול ביחד התרוצץ במוחי, והפך את כולי לפקעת של פחד ואימה. הרגשתי פתאום את

בשבוע שעבר ר' שלמה קרליבך נותן לשלושת הקיבוצניקים ספר מעניין אותו הוא מגדיר כאוויר לנשימה

ז

ה לא היה ספר, אלא חוברת קטנה, צבעונית, בשם 'מקור השמחה'. בתוך החושך הקולוראדי, העברנו בינינו את החוברת הקטנה עם האותיות העבריות, והתרגשנו באופן שאי-אפשר לתאר, מכל מלה ומשפט. 'בני אהובי', בכל מקום שאתה נמצא, נמצא איתך ה' יתברך'. מילים כה פשוטות, אבל אחרי שנים רבות כל-כך של ניכור וציניות, מהם ניסינו לצאת באמצעות הטיול הזה, הרגשנו שהן מדברות למקום האמיתי ביותר שלנו. כאילו נכתבה החוברת במיוחד עבורנו.

המחבר ציטט מתורתיו של רביה"ק רבי נחמן מברסלב זיע"א דברי חיזוק ועידוד בגודל מעלת השמחה, והדיבורים של הרבי החלו למלאות את נשמתנו. קראנו את הדיבורים בשקיקה, צמאים לאותם מים - מי הדעת - שכה חסרו לנו. בתום הלילה החזרנו את החוברת, הוא הלך לדרכו, ואנו הבטחנו להמשיך ולהיות עימו בקשר".

...

באחד הלילות הללו ישבנו כולנו סביב המדורה, ואני רציתי קצת לצאת לנשום אוויר צח, התחלתי ללכת ולאט-לאט התרחקתי מעט מהחברים שלי, שהמשיכו לשבת ליד המדורה, אל תוך מעבה היער.

"פתאום הרגשתי פחד בלתי-מובן. התבוננתי מסביב ולא ראיתי כלום, אבל שמעתי רחשים של משהו. הסתובבתי דרוך, ומאחורי ראיתי, בגודל אמיתי, מביט בי בעיניים פעורות, יגואר (נמר) ענק. לא ידעתי את נפשי מרוב פחד. להתחיל לרוץ ולברוח לעבר חברי, לא הייתי מספיק.

היגואר התקרב אליי לאט-לאט, כשמדי כמה רגעים הוא פוער את פיו, רעדתי כולי מפחד הבטתי בו כמאובן, והוא פשוט הלך והתקרב אליי, בלי שיכולתי לעשות כלום. הייתי קפוא על מקומי, ולא ניסיתי אפילו לעשות

קראנו את הדיבורים בשקיקה. שלושת הקיבוצניקים כהיום

האפסיות הגדולה שלי, את העובדה שברגע אחד אין אף אחד שיכול להציל אותי. החברים שלי יושבים רק כמה מטרים ממני, אבל הם לא יודעים בכלל על מצבי.

"ואז יצא ממני משהו שלא ידעתי שהוא קיים בתוכי. בצורה אינסטינקטיבית, בלי שידעתי מה זה אומר בכלל, יצאה מפי זעקה אדירה: 'שמע ישראל, ה' אלוהינו ה' אחד'."

"מתוך האפילה היגואר פער את פיו למולי, הסתובב בזינוק ובריצה מטורפת פנה לעובי היער ונעלם, ואני עמדתי כמסומר למקומי לא יודע אם זה קורה באמת או שאני שרוי עדיין בתוך מערבולת הזיכרונות."

(מגזין 'ניצוץ' אלול תשפ"א)

פתגם השבוע

לחץ החיים המודרני גורם לחוסר סבלנות וניכור כלפי הילדים ומביא להרס רב

להצלחת ולרפואת
הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת-בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים
לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת
משפחת אוקן

להצלחת
משפחת שרון

להצלחת
משפחת שילר

להשכרה בכל יום
בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים
באזור מאה שערים

עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד
לפרטים: 054-8475902

חסידים ואנשי מעשה

מאורעות • תקופות • גדולי הדורות

שנת: תנ"ו – תק"ג • **מיקום:** מרוקו – ירושלים • **תקופה:** עת נולד מייסד החסידות הבעש"ט הקדוש
אישיות: ר' חיים בן עטר • **מחבר ספר:** אור החיים על התורה

האור החיים הקדוש

פרק י' • ספריו ומורשתו התורנית שהותיר אחריו

מחלוקת לשם שמים

בספרו פרי תואר (סימן פד) מזהיר האור החיים לבל יחלוק על דבריו מי שאינו בקיא בעיון התורה, וזה לשונו: "שפתים יושק פי חכם גאון טהור נפש חד בדרא קדוש ה' יאמר לו יאדוני הרב הנאדר בחכמת התורה הוא יידר ה' כמוהו" יאודה רואנים זלה"ה אשר שמענו כי חושש היה להדפיס אמרותיו הטהורות לבל יעמוד חי ויטעה בהבניו ויחשוב כמשיג ונמצא כמתעתע ח"ו חרדתי עלי זאת וחוששתי שיבא כל החושב בדעתו כי איש משכיל הוא וכפי האמת עדיין לא הגיע לדעת חלק ממאה להבין אמרי קדוש ויתגדר להקשות על דברי וידחה באפס ידיעה ואין מבדיל בין טוב לרע ונמצא ד"ת בטלים ע"כ צוחין דכל מי שאינו בקי בחדרי העיון העומק ורגיל בו בתמידות ובידיעה צודקת ובכונה שלימה לשם שמים הריני אוסר עליו ספרי לבל ילמוד בהם ואם יעבור עקיצנא ליה".

מחמת דברים אלו, היו רבים וטובים אשר חששו ללמוד בספרו שוא יבאו לחלוק עליו.

אכן כבר נמנו וגמרו צדיקים ותלמידי חכמים, שכוונתו הייתה לחולק שלא מתוך עיון, אולם מי שעיון כל צורכו יכול לחלוק על דבריו. ומעשה שאירע עם ראש ישיבת מיר הגאון ר' חיים שמואלביץ, אשר פעם אחת עיון ולמד בספר 'פרי תואר' והקשה ותמה על דבריו והעלה צד לחלוק על סברתו ודינו. אלא שמחמת אזהרתו הכפולה של האור החיים לא העז לחלוק על דבריו מבלי עיון.

במשך שלושה חודשים עיון ר' חיים שמואלביץ בדברים מיד יום ביומו, עד אשר הכריע כי אכן אין הוא טועה בסברתו ונראה לו לחלוק על דבריו.

אולם לא די בזאת, בטרם אמר את הדברים לתלמידיו בשיעורו, פנה ועלה לקברו, שם התנצל לפניו כי לאחר עיון רב מוכרח הוא לחלוק על דבריו.

רק לאחר כל אותם הכנות העלה ר' חיים שמואלביץ את צדדי סברתו כנגד דברי האור החיים בפני תלמידיו, תוך שהוא מתאר להם כיצד עמל ויגע זמן רב לבדוק האם אכן הוא צודק בדבריו.

ב פי כלל ישראל נזכר ר' חיים בן עטר על שם ספרו על התורה הנקרא בשם 'אור החיים'. אולם מלבד זאת זכינו ויש בידנו ספרים נוספים שנכתבו על ידו בחלקים נוספים בתורה, ספרים אשר קנו לעצמם מקום נכבד ומפואר בארון הספרים היהודי.

ספר 'פרי תואר' על יורה דעה, הספר שנכתב על סדר השו"ע וחלקו הגדול עוסק במחלוקות על הפרי חדש. ספר חפץ ה'. וספר ראשון לציון על מסכות הש"ס.

לימוד אור החיים מידי שבוע

רבים וטובים הקפידו על לימוד קבוע בספר אור החיים על התורה מידי שבת בשבתו, וביניהם צדיקי וגדולי הדורות.

ר' יוחנן מרחמסטריווקא היה מקפיד בכל שבת ללמוד את כל האור החיים על הפרישה, ובמידה ולא הספיק היה משלים זאת מיד לאחר השבת.

אירע פעם אחת ומחמת טרדות שונות לא סיים את לימודו בשבת וישב והשלימו למשך שעותיים לאחר צאת השבת, רק לאחר מכן פנה לעשות הבדלה.

גילוי אור החיים

גם מוהרנ"ת היה מקפיד על לימוד אור החיים, וכפי שמספר ומעיד בעצמו, באחת הפעמים אף זכה והתגלה אליו האור החיים

בחלומו. היה זה בתקופה בה היה נרדף במיוחד, באחת השבתות ישב ולמד כדרכו אור החיים על התורה, לפתע פתאום נפלה עליו עייפות והוא נרדם וחלם חלום.

והנה בחלומו מגיע אליו האור החיים הקדוש ומעודד אותו ומחזק אותו לבל יישבר מהרודפים אותו, אלא יעזור חיל לעמוד בכל הביזיונות והרדיפות ולהמשיך בעבודתו ודרכו בקודש.

ר' נתן קם נפעם מחלומו, הן מהזכות לראות את האור החיים הקדוש והן מדברי העידוד והחיזוק ששמע ממנו.

מצבת קברו של מוהרנ"ת

תורה דלילה

"ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר" – וטעם המאמר הוא להודיעם לבל יחשדוהו שלא התפלל אלא על עצמו לבטל גזירתו, ולא חש לדורו, והעלים עין ממנו, ותם כל הדור ההוא, לזה אמר בעת ההיא, פירוש קודם שנתקיימה הגזירה התחנן לה'.
(אור החיים על התורה דברים ג כג)

חכימא דיהודאי

ידוע כי לימוד הזהר מזכך את הנשמה. שאל פעם הר"ק מרז'ון, מה יועיל לימוד הזהר לזיכרון הנשמה אחר שכותב בספרים שכאשר האדם חוטא נשמתו פורחת? והשיב ואמר: "על כן יש ללמוד אור החיים על התורה, שלימוד זה מזכך את הנפש והרוח"

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשנ"ח) לשוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש.

בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין.

כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, בדרות עיסקית, גישור בין אדם לחבירו, הסכמי גירושין, ויתרי עסקה, שירת צוואה ע"פ ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למונחות

"נחלי המשפט"

בית דין אזרחי לדיני ממונות נותן מענה מקצועי ועיל ע"י דינים מומחים ומנוסים

ברשות האב"ד

הגאון הרב שלמה טייטל שליט"א

הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א

(מור"ד ח"ד, ראש ישיבת נחלי נחום)

☛ הפניה איתר בדרכה בתשלום | 079-6976396 ☚